

Π.Ο. Ε.Μ.Δ.Υ.Δ.Α.Σ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΕΝΩΣΕΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Μαυρομματαίων 17, 104 34 ΑΘΗΝΑ

τηλ: 210-88.16.583 fax: 210-82.59.410 e-mail: emdydas@tee.gr URL: www.emdydas.gr

Αρ. Πρωτ.: 8162

Αθήνα, 28/4/2020

Προς: 1. Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και
Εμπορίου
2. Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας
κ. Χατζηδάκη

Κοιν.: 1. Πρόεδρο και ΔΕ ΤΕΕ
2. Ε.Ε ΑΔΕΔΥ
3. Α' Βάθμιας ΕΜΔΥΔΑΣ (για ενημέρωση
των μελών)

Θέμα: Παρατηρήσεις επί του Νομοσχεδίου «Εκσυγχρονισμός περιβαλλοντικής νομοθεσίας, ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών 2018/844 και 2019/692 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και λοιπές διατάξεις»

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές

Η ΠΟ ΕΜΔΥΔΑΣ αποτελεί την Ομοσπονδία που εκπροσωπεί τους πάνω από 8.000 Διπλωματούχους Μηχανικούς του συνόλου του Δημοσίου Τομέα, δηλαδή Υπουργείων, ΟΤΑ Α' και Β' Βαθμού, Ν.Π.Δ.Δ. Και Ανεξάρτητων Αρχών. Σχετικά με το προς συζήτηση Ν/Σ «Εκσυγχρονισμός περιβαλλοντικής νομοθεσίας, ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών 2018/844 και 2019/692 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και λοιπές διατάξεις», έχουμε να παρατηρήσουμε καταρχάς ότι η τελική του μορφή διαφέρει ριζικά σε σχέση με αυτή που αναρτήθηκε πρόσφατα προς διαβούλευση.

Το Νομοσχέδιο ορίζει το μέλλον του φυσικού περιβάλλοντος της χώρας, την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, την ποιότητα ζωής των πολιτών. Εστιάζουμε ειδικότερα σε κάποια από τα άρθρα που αφορούν το αντικείμενο του Μηχανικού, στον Δημόσιο Τομέα και λαμβάνοντας υπόψη τα προβλήματα που καταγράφηκαν από τα μέλη μας στην διάρκεια των χρόνων, έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

Άρθρο 1. Διάρκεια ισχύος ΑΕΠΟ: Επεκτείνεται η ισχύς της περιβαλλοντικής άδειας από 10 σε 15 χρόνια. Θεωρούμε ότι οι ΑΕΠΟ πρέπει να επανεξετάζονται τακτικά, ιδιαίτερα ως προς τις σωρευτικές επιπτώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας που αφορά τον εκσυγχρονισμό, την κλιματική κρίση και κάθε άλλο παράγοντα επηρεάζει τους περιβαλλοντικούς δείκτες για την προστασία του περιβάλλοντος (ISO, πιστοποιητικά κλπ). Ειδικά στην περίπτωση έργων με σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, η διάρκεια ΑΕΠΟ δεν θα έπρεπε να αυξηθεί αλλά να μειωθεί και να εντατικοποιηθούν οι έλεγχοι τήρησης των όρων. Επίσης, μπορεί να δημιουργηθεί μια κλίμακα διάρκειας ΑΕΠΟ ανάλογα με την κατηγορία της δραστηριότητας.

Άρθρο 2. Επιτάχυνση διαδικασιών έκδοσης ΑΕΠΟ: Στην παράγραφο 1. δδ) «Συλλογή γνωμοδοτήσεων από τους αρμόδιους δημόσιους φορείς και υπηρεσίες...», ο χρόνος μειώνεται από 45 μέρες σε 30 μέρες. Θεωρούμε ότι ο έλεγχος πληρότητας του φακέλου της ΜΠΕ είναι σημαντικό στάδιο, όπως επίσης και ο έλεγχος τήρησης των περιβαλλοντικών όρων. Η μείωση του χρόνου συλλογής γνωμοδοτήσεων από άλλους φορείς θα δημιουργήσει προβλήματα στην ολοκλήρωση της διαδικασίας με κίνδυνο προσφυγών από τους ενδιαφερόμενους αλλά και από τους φορείς που θα πρέπει να ανταποκριθούν σε τόσο μικρό διάστημα (εκτός αν σημειωθεί ότι δεν μετράει ο χρόνος ανταπόκρισης των αρμόδιων δημόσιων φορέων, στις 30 μέρες). Όπως γνωρίζετε, δυστυχώς, ο Δημόσιος Τομέας δεν αναβαθμίστηκε σε επίπεδο υποδομών και εργαλείων για την άμεση ανταπόκριση σε αιτήματα (πχ. ένας έλεγχος ΜΠΕ απαιτεί και επιτόπιο έλεγχο, μια διαδικασία χρονοβόρα λόγω ελλείψεων υποδομών). Επίσης θεωρούμε ότι μειώνοντας τις μέρες διαβούλευσης, μειώνεται και η δυνατότητα συμμετοχής της ενδιαφερόμενης τοπικής κοινωνίας στη διαδικασία λήψης αποφάσεων καθώς δεν θα υπάρχει χρόνος ούτε για την ενημέρωσή της. Αυτό δεν βοηθάει ούτε την Υπηρεσία που καλείται να γνωμοδοτήσει, ούτε το περιβάλλον, ούτε την Πολιτεία.

Γενικά, ο χρόνος ελέγχου (ΜΠΕ, φακέλου κλπ) δεν θα πρέπει να μειωθεί σε κανένα στάδιο ώστε να αποφευχθούν: η πλημμελής αξιολόγηση των επιπτώσεων, οι αρνητικές αποφάσεις λόγω αμφιβολιών, οι ενστάσεις των επενδυτών και το σημαντικότερο, η μη διασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος. Επιπλέον θεωρούμε αρνητικό στοιχείο, για μια σωστή περιβαλλοντική αξιολόγηση, το σημείο που αναφέρει ότι, «η μη απάντηση φορέων πρέπει να θεωρείται ως θετική γνωμοδότηση κατά το νόμο». Η απλοποίηση και συντόμευση των διαδικασιών ελέγχου είναι κοινός στόχος αλλά όχι εις βάρος του περιβάλλοντος και της ποιότητας εργασίας των Ελεγκτικών Υπηρεσιών.

Άρθρο 3. Απλοποίηση διαδικασίας ανανέωσης ΑΕΠΟ: Ο χρόνος ελέγχου του φακέλου για την ανανέωση είναι ανέφικτος λόγω της χρόνιας αδυναμίας των αρμόδιων Υπηρεσιών να εκτελέσουν έλεγχο καθώς υπάρχει έλλειψη εξειδικευμένου υπαλληλικού δυναμικού και μεγάλος όγκος εργασίας. Θεωρούμε ότι πρέπει να εξειδικευτεί περισσότερο η έννοια της «Ανανέωσης» και της «Τροποποίησης» δίνοντας τη δυνατότητα στις αρμόδιες υπηρεσίες να κρίνουν και να αντιμετωπίσουν την κάθε περίπτωση, ουσιαστικά. Υπάρχουν δεδομένα, τα οποία θα πρέπει να απασχολήσουν την Πολιτεία, σχετικά με τη σημαντική διαφοροποίηση που υπάρχει μεταξύ των υπηρεσιακών εγκρίσεων των δραστηριοτήτων και της τελικής υλοποίησης αυτών. Είναι ένα σημαντικό πρόβλημα που δυσχεραίνει τους υπηρεσιακούς παράγοντες, στους ελέγχους και στην αξιολόγηση κάθε επιμέρους προβλήματος που προκύπτει. Επίσης, οποιαδήποτε αλλαγή της δραστηριότητας (φυσικού αντικειμένου ή χαρακτηριστικών που επηρεάζουν το περιβάλλον), μπορεί να έχει μεμονωμένη ή σωρευτική επίπτωση στο περιβάλλον και για αυτό θα πρέπει να αξιολογηθεί από τις αρμόδιες τοπικές υπηρεσίες, σε βάθος.

Άρθρο 4. Απλοποίηση διαδικασίας τροποποίησης ΑΕΠΟ: Η μείωση του χρόνου ελέγχου τροποποίησης φακέλου, σε 3 μέρες δεν βοηθάει στη σωστή αξιολόγηση από μια υποστελεχωμένη υπηρεσία, με ελλείψεις εργαλείων και στην προστασία του περιβάλλοντος, λαμβάνοντας υπόψη ότι θα πρέπει να γίνεται και επιτόπιος έλεγχος για λόγους επιστημονικής τεκμηρίωσης. Επίσης, ο χρόνος ελέγχου για τροποποίηση δεν μπορεί να είναι ίδιος με αυτόν της ανανέωσης καθώς πρόκειται για μια πιο περίπλοκη διαδικασία αξιολόγησης, με περισσότερα στοιχεία. Θεωρούμε ότι για κάθε τροποποίηση σημαντικών δραστηριοτήτων θα

πρέπει να είναι υποχρεωτική η υποβολή ΜΠΕ όπου να αναφέρονται όλες οι αλλαγές με τις αντίστοιχες επιπτώσεις και να ζητείται εκ νέου γνωμοδοτήσεις από τους δημόσιους φορείς και υπηρεσίες οι οποίες γνωμοδότησαν στο πλαίσιο της έκδοσης της ΑΕΠΟ. Η διαδικασία αυτή βοηθάει το έργο αξιολόγησης των υπαλλήλων των αρμόδιων υπηρεσιών ώστε να ολοκληρώσουν με βεβαιότητα και πλήρη ευθύνη, τη διαδικασία τροποποίησης. Η έλλειψη ενημέρωσης και περισσότερων σχετικών στοιχείων μπορεί να δημιουργήσει κλίμα έντασης και φόβου. Επίσης, για να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση θα μπορούσαν να εξειδικευτούν τα κριτήρια ανά δραστηριότητα, βάσει των οποίων κρίνεται «ο ουσιώδης ή μη χαρακτήρας μίας μεταβολής περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τη λειτουργία έργου ή δραστηριότητας».

Άρθρο 5. Περιεχόμενο Φακέλων Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης:

Πιστεύουμε ότι η Πολιτεία απαιτεί από τον εξειδικευμένο υπάλληλο να τηρήσει τη νομοθεσία και να προστατέψει το περιβάλλον και την δημόσια υγεία. Για να γίνει αυτό χωρίς τον φόβο των ποινικών και διοικητικών διώξεων, ο αρμόδιος υπάλληλος θα πρέπει να έχει ολοκληρωμένη εικόνα του θέματος που επεξεργάζεται και πλήρες φάκελο με όλα τα απαραίτητα (βάσει επιστήμης) στοιχεία. Η αξιολόγηση της υφιστάμενης κατάστασης είναι ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία που πρέπει να εκτιμηθεί προκειμένου να διασφαλίζεται η προστασία της περιοχής. Συνεπώς, οποιαδήποτε μείωση των περιεχομένων στο φάκελο περιβαλλοντικής αδειοδότησης θα επιφέρει προβλήματα τόσο στην προστασία του περιβάλλοντος όσο και σε μελλοντικές υπηρεσιακές διαδικασίες.

Άρθρο 7. Πιστοποιημένοι Αξιολογητές: Με το παρόν, ανατίθεται όλη ή τμήμα της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης (μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, διατύπωση περιβαλλοντικών όρων κλπ) σε ιδιώτες αξιολογητές, περιορίζοντας τη διαφάνεια και την αντικειμενική εποπτεία του Δημόσιου Τομέα, της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος. Η υποκατάσταση των μόνιμων υπαλλήλων, από ιδιώτες, κάθε άλλο παρά εξασφαλίζει εγκυρότητα στη διαδικασία. Θεωρούμε ότι θα δημιουργηθούν περισσότερα προβλήματα, με την απόφαση ανάθεσης σε ιδιώτες, κάποιων κρίσιμων σταδίων της διαδικασίας περιβαλλοντικής αξιολόγησης όπως η δημόσια διαβούλευση και η σύνταξη σχεδίου ΑΕΠΟ. Επίσης, δεν αναφέρονται πουθενά οι ποινικές και διοικητικές ευθύνες του ιδιώτη αξιολογητή, ούτε πρόνοια για να μην υπάρχουν φαινόμενα αλληλεξαρτήσεων μεταξύ επενδυτή και ελεγκτή.

Η διευκόλυνση και η επίσπευση των διοικητικών διαδικασιών, μπορούν να αντιμετωπιστούν με μεγαλύτερη αξιοπιστία και οικονομία, με την στελέχωση των δημόσιων υπηρεσιών με επαρκή αριθμό και με κατάλληλα καταρτισμένο προσωπικό. Πιστεύουμε ότι οι μηχανικοί και οι υπόλοιποι επιστήμονες στους οποίους για πολλά χρόνια, ο Δημόσιος Τομέας επένδυσε χρήματα για την κατάρτιση και την εξειδίκευσή τους (πέρα από το γνωστικό αντικείμενο που απέκτησαν στις Ανώτατες Σχολές) δεν πρέπει να καταλήξουν ως απλοί διεκπεραιωτές των εισηγήσεων των αξιολογητών και να χάσουν την επαφή με το αντικείμενό τους, γεγονός το οποίο προοπτικά θα αποβεί σε βάρος του Δημοσίου Ελέγχου και του Περιβάλλοντος.

Άρθρο 8. Ηλεκτρονικό Περιβαλλοντικό Μητρώο: Θεωρούμε ότι είναι ένας χρήσιμος θεσμός αρκεί να εξασφαλίζει και την δυνατότητα ενημέρωσης και πρόσβασης των πολιτών στα απαιτούμενα στάδια.

Άρθρο 9. Λοιπές τροποποιήσεις ν. 4014/2011 και μεταβατικές διατάξεις:

- Στην παρ 9. Αναφέρεται ότι με το παρόν, «κατά την έκδοση των ΑΕΠΟ ή την υπαγωγή σε ΠΠΔ έργου ή δραστηριότητας, το ιδιοκτησιακό καθεστώς των εκτάσεων κατασκευής δεν εμπίπτει στον έλεγχο της αρμόδιας περιβαλλοντικής αρχής». Δηλαδή, η περιβαλλοντική αρχή δεν θα έχει αρμοδιότητα ελέγχου του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της έκτασης στην οποία θα πραγματοποιηθεί η υπό αδειοδότηση επένδυση. Έχει αποδειχτεί ότι οι μεγάλες καταστροφές με ανθρώπινες απώλειες οφείλονταν σε καταπατήσεις και γενικά σε προβλήματα που είχαν σχέση με το ιδιοκτησιακό καθεστώς της επένδυσης λόγω «χαλαρής» σχετικής Νομοθεσίας. Διαφωνούμε με την απόφαση αφαίρεσης αυτής της αρμοδιότητας από την Υπηρεσία που ελέγχει τον υπόλοιπο φάκελο. Επιμένουμε ότι ένας φάκελος πρέπει να συμπεριλαμβάνει όλη την πληροφορία ώστε να υπάρχει αξιόπιστος έλεγχος στην αδειοδότηση, στην κατασκευή αλλά και στη λειτουργία.
- Στην παρ. 4 του ίδιου άρθρου αναφέρεται το Μητρώο Περιβαλλοντικών Ελεγκτών το οποίο δημιουργεί το ερώτημα για την τύχη των Επιθεωρητών Περιβάλλοντος όπως και όλων των συναρμόδιων σε ελέγχους υπηρεσιών των Περιφερειών και των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων της χώρας που σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 20 του Ν.4014/11 διενεργούν ελέγχους στις δραστηριότητες. Το προσωπικό αυτών των Υπηρεσιών είναι

καταρτισμένο με πολυετή εμπειρία στους περιβαλλοντικούς ελέγχους και με βαθιά γνώση της πολυδαίδαλης περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Η λειτουργία τους, όπως οφείλουν ως δημόσιοι υπάλληλοι, προασπίζει το δημόσιο συμφέρον εξασφαλίζοντας την προστασία του περιβάλλοντος με την οριζόντια εφαρμογή της νομοθεσίας. Όλη αυτή η τεχνογνωσία και εμπειρία αποτελεί ένα τεράστιο δημόσιο κεφάλαιο που κινδυνεύει να μείνει ανεκμετάλλευτο. Στον αντίποδα δε οι εν δυνάμει Περιβαλλοντικοί ελεγκτές του νέου Μητρώου, βάσει ποιας εμπειρίας και με ποια εγγύηση προστασίας του δημοσίου συμφέροντος θα λειτουργήσουν?

- Θα περιμέναμε, με το παρόν Νομοσχέδιο να υπάρξει διευκρίνιση των ορίων της αρμοδιότητας της κάθε υπηρεσίας ελέγχου και επιθεώρησης για την αποφυγή περαιτέρω συγχύσεων, επικαλύψεων και επιπρόσθετης άσκοπης εργασίας, των υποστελεχωμένων περιβαλλοντικών υπηρεσιών με αποτέλεσμα την απώλεια χρόνου και την αλλαγή υπηρεσιακών προτεραιοτήτων. Θα πρέπει να διαχωριστεί και να εξειδικευτεί το έργο και οι αρμοδιότητες αυτών των υπηρεσιών, οι οποίες αυτή τη στιγμή περιλαμβάνουν ταυτόχρονα την αδειοδοτική κι ελεγκτική διαδικασία σε ένα τεράστιο εύρος έργων και δραστηριοτήτων.
- Σχετικά με τις επιθεωρήσεις, θεωρούμε πως καθίσταται επιτακτική η ομογενοποίηση, (βάσει και του Ν.4512/18) των πρωτοκόλλων/διαδικασιών ελέγχων, μεταξύ των αρμόδιων Υπηρεσιών.

Πιο συγκεκριμένα, θα πρέπει να εξεταστούν τα θέματα: Η επιβολή παραβόλου για τις καταγγελίες όπως ισχύει για καταγγελίες της 9ης ομάδας. Η μη ύπαρξη παραβόλου για τις Υπηρεσίες περιβάλλοντος, οδηγεί στην εισροή ασαφών καταγγελιών στις τελευταίες, που αφορούν συγκαλυμμένα βιομηχανικές δραστηριότητες. Η ανάλογη αποζημίωση για τους ελεγκτές, οι οποίοι συχνά καλούνται να διεξάγουν έλεγχο σε ανθυγιεινό περιβάλλον, χωρίς κατάλληλη προστασία. Η νομοθετική ρύθμιση, ώστε όσοι διεξάγουν ελέγχους περιβάλλοντος να έχουν τα ίδια δικαιώματα, την ίδια νομική προστασία και παροχές.

Εν κατακλείδι η Πολιτεία πρέπει να κατανοήσει ότι η διαδικασία του περιβαλλοντικού Ελέγχου και της Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης δεν αποτελεί βαρίδιο. Οι ΑΕΠΟ (Αποφάσεις Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων), μετά την τραγική συρρίκνωση χρόνου στον έλεγχό τους, με ελλειπείς ή και καθόλου

γνωμοδοτήσεις, με την «αρωγή» ιδιωτών αξιολογητών -αλλά με την τελική ευθύνη του Δημοσίου- που θα εκδίδονται τελικά από το ΚΕΣΠΑ, (αφού θα παρέρχονται άπρακτες οι προθεσμίες ανταπόκρισης των Υπηρεσιών), δε θα είναι αξιόπιστες, δε θα προστατεύουν καλύτερα το περιβάλλον της επένδυσης, και τέλος- τέλος, ούτε την ίδια την επένδυση αφού θα είναι ευάλωτες σε προσφυγές και περαιτέρω καθυστερήσεις. Η Δημόσια Διοίκηση οφείλει να ελέγχει την επενδυτική διαδικασία γιατί αυτός είναι ο ρόλος της: Η προώθηση των διαδικασιών, βάσει της κείμενης νομοθεσίας, προασπίζοντας το Δημόσιο συμφέρον και την Προστασία του περιβάλλοντος.

Άρθρο 11. Βεβαίωση Παραγωγού Ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και

ΣΗΘΥΑ: Ο τρόπος επιτάχυνσης της αδειοδότησης έργων ΑΠΕ, εγκυμονεί κινδύνους για τα έργα κατηγορίας Α (με πιθανές σημαντικές αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις) να χωροθετηθούν σε περιοχές NATURA 2000.

- Στην παρ. 2 και 3 αναφέρεται ότι «Η συνολική διαδικασία υποβολής κάθε αίτησης διεκπεραιώνεται στο Ηλεκτρονικό Μητρώο, μέσω κατάλληλου περιβάλλοντος και με ειδικούς κωδικούς χρήστη και πρόσβασης σε αυτό, οι οποίοι δύναται να συμπίπτουν με κωδικούς της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης» και ότι «Η αίτηση υποβάλλεται παραδεκτώς και καταχωρείται στο Ηλεκτρονικό Μητρώο, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται σωρευτικώς τα κατωτέρω». Όπως προαναφέραμε, η ηλεκτρονική λειτουργία και η εξέλιξη της τεχνολογίας στο Δημόσιο Τομέα είναι ένα σημαντικό βήμα όμως όταν εφαρμόζεται μονόπλευρα και χωρίς στελεχιακό προσωπικό κατάλληλα εκπαιδευμένο, μπορεί να έχουν αρνητικό αποτέλεσμα.
- Επισημαίνουμε ότι, το ιδιοκτησιακό καθεστώς πρέπει να ελέγχεται στο αρχικό στάδιο όπως επίσης και η κατάσταση στην ευρύτερη περιοχή. Επίσης, η διαβούλευση πρέπει να είναι σημαντικό μέρος της διαδικασίας αδειοδότησης καθώς ο υπάλληλος ελεγκτής του φακέλου δεν μπορεί να γνωρίζει τοπικές λεπτομέρειες και το ιστορικό της περιοχής. Βασικά θεωρούμε ότι, η αδειοδότηση πρέπει να είναι μια διαδικασία επιστημονική με ανθρωπογενή στοιχεία και όχι μια τεχνοκρατική διαδικασία.

Όσον αφορά στο **Κεφάλαιο Γ** για τη **Διαχείριση προστατευόμενων περιοχών** έχουμε επιφυλάξεις με τη συγχώνευση των πολύπαθων Φορέων Διαχείρισης σε μία ακόμη υδροκέφαλη Δομή στο ΥΠΕΝ. Τα πολλαπλά προβλήματα των Φορέων αυτών (ελλιπής στελέχωση, έλλειψη πόρων, προβληματική μισθοδοσία των στελεχών της, αδυναμία να καθοριστούν οι αρμοδιότητές τους), δε θεραπεύονται με την κατάργησή τους. Οι Μονάδες που θα παραμείνουν στις ίδιες τις προστατευόμενες περιοχές, φοβόμαστε ότι θα είναι αποδυναμωμένες, δίχως αρμοδιότητες γνωμοδοτικές, ασχολούμενες αποκλειστικά με τη φύλαξη, ενημέρωση- ευαισθητοποίηση και διαβούλευση με την τοπική κοινωνία... η οποία όμως θα είναι πια πολύ μακριά από τις Αποφάσεις που θα παίρνονται για τον Τόπο τους και το Μέλλον τους.

Στο **Κεφάλαιο Στ για τις Οικιστικές Πυκνώσεις** και αφού το ΣτΕ ακύρωσε την εξαίρεσή τους από τους Δασικούς χάρτες, φοβόμαστε ότι επιχειρείται η εκ νέου νομιμοποίησή τους, μέσω της υπαγωγής των κατοικιών στο νόμο (εξαίρεση από κατεδάφιση για 30 χρόνια, επιβολή προστίμου), μετά από Οικονομοτεχνικές μελέτες ανά Περιφέρεια που θα καταλήξουν σε Προεδρικά Δ/τα για τις περιοχές των οικιστικών πυκνώσεων (και θα στηρίζουν την παραμονή των αυθαιρέτων!).

Άρθρο 54 (Τροποποίηση του ΠΔ 59/18-Χρήσεις γης): Οι προστατευόμενες περιοχές εκτιμούμε ότι αντιμετωπίζονται με όρους αστικού σχεδιασμού, χρησιμοποιώντας ένα εργαλείο του πολεοδομικού σχεδιασμού - τις «επιτρεπόμενες χρήσεις γης» - και με επίκληση στις «ad hoc αυθαίρετες ρυθμίσεις που ισχύουν σήμερα για κάθε περιοχή NATURA». Οι ΕΠΜ (Ειδικές Περιβαλλοντικές Μελέτες) των προστατευόμενων περιοχών θα πρέπει να επιλέξουν χρήσεις από τις νέες κατηγορίες : «Ζώνη απόλυτης προστασίας της φύσης – Ζώνη προστασίας της φύσης – Ζώνη διαχείρισης οικοτόπων και ειδών – Ζώνη βιώσιμης διαχείρισης φυσικών πόρων», ανοίγοντας έτσι τους ασκούς του Αιόλου για ακόμη μεγαλύτερες αυθαιρεσίες. Είναι κοινή διαπίστωση, ότι σε κάθε περιοχή NATURA, οι προαναφερόμενες Ζώνες έχουν πολύ ιδιαίτερα και μοναδικά χαρακτηριστικά, που Πρέπει και Θέλουμε να διαφοροποιούνται ως προς τις δραστηριότητες που θα επιτρέπονται σε αυτές. Τα εγγενή τους χαρακτηριστικά: της βιοποικιλότητας, των οικοτόπων, της χλωρίδας, της πανίδας, του Τοπίου κα,

σε συνάρτηση και αλληλεπίδραση με την ανθρωπογενή δραστηριότητα, την εγγύτητα ή μη με τον αστικό ιστό, κάνουν κάθε μία από τις περιοχές αυτές Μοναδική. (πχ. Η Ζώνη Προστασίας την περιοχή της Πίνδου και Ζώνη Προστασίας σε μια περιοχή με τα αστικά χαρακτηριστικά του Υμηττού, δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται το ίδιο όσον αφορά στις επιτρεπόμενες δραστηριότητες στην έκτασή τους).

Άρθρο 85. Έκδοση αδειών: Στο παρόν, αναφέρεται «β) Για τη συλλογή και μεταφορά μη επικίνδυνων αποβλήτων δεν απαιτείται άδεια συλλογής και μεταφοράς». Θεωρούμε ότι με αυτόν τον τρόπο καταστρατηγείται η έννοια της προστασίας περιβάλλοντος και δυσχεραίνεται το έργο των ελεγκτικών μηχανισμών καθώς θα μπορεί ο καθένας να μεταφέρει ελεύθερα οτιδήποτε, βαπτίζοντάς το «μη επικίνδυνο».

Άρθρο 99. Ρυθμίσεις θεμάτων πολεοδομικού χαρακτήρα: Στο παρόν αναφέρεται «10. Στο άρθρο 26 του ν. 4067/2012 (Α' 79), όπως ισχύει, προστίθεται παρ. 9, ως εξής: «9. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας καθορίζονται τεχνικές οδηγίες προσαρμογής υφιστάμενων κτιρίων και υποδομών για την προσβασιμότητα αυτών σε άτομα με αναπηρία και εμποδιζόμενα άτομα σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.». Όπως ανακοινώθηκε, στις 31/12/2020 θα κηρυχθούν αυθαίρετα, τμήματα των δημοσίων κτιρίων και των ιδιωτικών κτιρίων ειδικού σκοπού, που δεν θα έχουν προσαρμοστεί στον οικοδομικό κανονισμό για την εξασφάλιση αυτόνομης πρόσβασης των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (ΑμΕΑ). Με δεδομένο ότι η προθεσμία μετατροπής των υφιστάμενων κτιρίων δημοσίων και ιδιωτικών σε προσβάσιμα λήγει στις 31-12-2020, θα ήταν προτιμότερο να εκδοθεί άμεσα μια σχετική Υ.Α. με τις απαιτούμενες προσαρμογές ώστε να υπάρχει εύλογος χρόνος καταβολής του ποσού και ολοκλήρωσης των παρεμβάσεων.

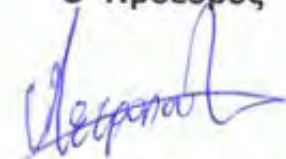
Στο ίδιο άρθρο έχουμε όμως και καταστρατήγηση του Χωρικού Σχεδιασμού - Χωροταξικού και Πολεοδομικού- που πηγάζει από την **ιεραρχία των επιπέδων** και την ανωτερότητα του υπερκείμενου σχεδιασμού με την εισαγωγή της «ευελιξίας» και της «διαβάθμισης των δεσμεύσεων». Στην ουσία δηλαδή, ευκαιριακά και κατά το δοκούν, επιτρέπεται οριζόντια - χωρίς καμία πρόβλεψη στον Νόμο για μετέπειτα εξειδίκευση - ορισμένοι Όροι, Προϋποθέσεις,

Απαγορεύσεις της πολεοδομικής νομοθεσίας να μην θεωρούνται τόσο δεσμευτικοί και αυτομάτως να παρακάμπτονται.

Τέλος με την παράγραφο 15 αυτού «*οι άδειες των περ. α, β, γ, δ, ια της Κατηγορίας 1 και της περ. α της Κατηγορίας 2 του άρθρου 36 του ν. 4495/2017 μπορούν, έως τις 30.09.2020, να εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην περ. γ της παρ. 2 του άρθρου 38 του ν. 4495/2017. Η διαδικασία αυτή μπορεί να ακολουθηθεί, κατ' επιλογήν του ενδιαφερομένου, και για αιτήσεις αδειών που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. Όλοι οι φάκελοι των αδειών που εκδίδονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο ελέγχονται από την αρμόδια Υ.ΔΟΜ. υποχρεωτικά έως τις 30.11.2020 και, σε περίπτωση που από τους ελέγχους προκύψουν ελλείψεις ή σφάλματα, οι αντίστοιχες άδειες ανακαλούνται.*» Προβληματιζόμαστε για την βιασύνη να εκδοθούν άδειες χωρίς έλεγχο από τις Πολεοδομίες και ακόμη περισσότερο για τα προβλήματα που θα δημιουργηθούν από τυχόν ανακλήσεις αδειών κατόπιν του ελέγχου σε έργα που θα έχει ξεκινήσει η κατασκευή τους!

Εν κατακλείδι διεκδικούμε την απόσυρση των επίμαχων διατάξεων του εν λόγω Νομοσχεδίου και την έναρξη ουσιαστικού διαλόγου με τους εμπλεκόμενους φορείς για τη διασφάλιση της Περιβαλλοντικής Προστασίας και του Δημοσίου Συμφέροντος.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

Πετρόπουλος Δημήτρης
Ηλεκτρολόγος Μηχανικός

Ο Γεν. Γραμματέας

Σάσσαλος Κώστας
Πολιτικός Μηχανικός